

РЕШЕНИЕ

№ 489

гр. Плевен, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря МАРИЕЛА В. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно
наказателно дело № 20224430201324 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 ЗАНН

С Наказателно постановление 138/23.12.2021 г. на КМЕТА НА
ОБЩИНА ПЛЕВЕН, на К. Д. К./без посочен ЕГН/ е наложено
административно наказание на основание чл.472 ал.1 от Изборния кодекс -
глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева, за извършено нарушение по чл.186 ал.3
ИК.

Срещу така издаденото наказателно постановление (НП),
санкционираното лице е подало жалба до РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН. Счита,
че в хода на административнонаказателното производство са допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила: НП е издадено след
изтичане на срока по чл.34 ал.3 ЗАНН; на 28.06.2021г.,
административнонаказателното производство незаконосъобразно е спряно, в
разрез с разпоредбата на чл.43 ал.6 ЗАНН, тъй като не са положени сериозни
усилия за откриване на нарушителя, а оттук – и по-нататъшното развитие на
административнонаказателното производство се явява процесуално
опорочено; след като Актът за установяване на административно нарушение е
съставен срещу ПП „***“, НП е издадено срещу представляващия посочената
ПП – К. Д. К., т.е. в хода на производството е променен субекта на
административнонаказателна отговорност. На тази основа, моли за отмяна на
Наказателното постановление като незаконосъобразно, както и за присъждане
на направените разноски за адвокатски хонорар в размер на 500 лева,
съобразно представен Договор за правна защита и съдействие.

В съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване

жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. От страна на упълномощен защитник са постъпили подробни писмени бележки, в допълнение на изложените в жалбата съображения. Счита, че липсват доказателства за компетентността на актосъставителя съобразно чл.472 ал.2 ИК; че АУАН е съставен в нарушение на чл.40 ал.1 и ал.2 ЗАНН; че са допуснати съществени нарушения по чл.42 т.3 и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, тъй като посочената дата на извършване на нарушението /13.04.2021г./, всъщност е само датата на неговото установяване. Отправено е искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, както следва: 500 лева – във връзка с производството пред РС-ПЛЕВЕН, 900 лева – във връзка с производството пред АС-ПЛЕВЕН /от които 200 лева - във връзка подадена от страна на КМЕТА НА ОБЩИНА ПЛЕВЕН частна жалба и 700 лева - във връзка с подадена от КМЕТА НА ОБЩИНА ПЛЕВЕН, касационна жалба пред същата инстанция/.

За ответната страна – ОБЩИНА ПЛЕВЕН - се явява надлежно упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата. Счита издаденото Наказателно постановление за законосъобразно и правилно, поради което пледира да бъде потвърдено, както и да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Съдът намира, че жалбата е подадена от оправомощена страна, в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН, поради което се явява допустима.

По нейната основателност, след като обсъди събраните по делото доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, Съдът намира следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 157и/18.05.2021г. от страна на О. Т. С. – инспектор при ОБЩИНА ПЛЕВЕН, в присъствието на свидетеля Х. И. Х.. Съставен е на основание чл.40 ал.2 ЗАНН, тъй като е преценено, че след съответна покана, представляващ ПП „***“, без основание, не се е явил. Актът е съставен срещу ПП „***“, представлявано от К. Д. К. за това, че на 13.04.2021г., около 13:00 часа в гр. ПЛЕВЕН, агитационни материали в полза на кандидати за народни представители на ПП „***“ в избори проведени на 04.04.2021г., не са премахнати в срока съгласно чл. 186, ал. 3 ИК; отбелязано е, че агитационните материали са плакати на фасадна стена на масивна сграда, представляваща част от спирка на МГТ в ж.к „***“ - „***“ на линии *** в гр. ПЛЕВЕН. Така описаното е квалифицирано като нарушение по чл. 186, ал. 3 ИК. След неговото съставяне, АУАН бил изпратен за връчване чрез КМЕТА на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, откъдето обаче е върнат на ОБЩИНА ПЛЕВЕН, като невръчен. С Резолюция от 28.06.2021г., КМЕТЪТ на ОБЩИНА ПЛЕВЕН спрял административнонаказателното производство на основание чл.43 ал.6 ЗАНН. Направен е нов опит за връчване на 17.12.2021г., като АУАН е изпратен чрез препоръчана пратка на БЪЛГАРСКИ ПОЩИ; извършено е

върчване спрямо лице с имената А.М.. С Резолюция от 20.12.2021г., КМЕТЪТ на ОБЩИНА ПЛЕВЕН възобновил административнонаказателното производство. Възприел изцяло изложената от страна на актосъставителя фактическа обстановка и издал обжалваното Наказателно постановление, с което на К. Д. К. /без посочен ЕГН/ е наложено административно наказание на основание чл.472 ал.1 от Изборния кодекс - глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева, за извършено нарушение по чл.186 ал.3 ИК.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен и обжалваното Наказателно постановление – издадено, от компетентни лица /л.49 – 53 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН, чл.472 ал.2 и ал.3 ИК/. Неоснователно се възразява, че актосъставителят не е бил надлежно оправомощен от страна на Кмета на ОБЩИНА ПЛЕВЕН, съобразно чл.472 ал.2 ИК. Именно в тази насока е приложеният заверен препис на Заповед №РД 10-556/22.04.2016г., от която, наред с другото е видно, че служителите на звено „ИНСПЕКТОРАТ“ в посочената ОБЩИНА /каквото е инспектор О. С./, имат правомощие да съставят Актове за установяване на административни нарушения по ИК. Също неоснователно се възразява, че в хода на административнонаказателното производство, незаконосъобразно е „заменен“ субекта на административнонаказателната отговорност. Действително, в общия случай на производство по ЗАНН, възражение в тази насока би се явило основателно, но се касае за специална правна уредба, съдържаща се в ИК. Съобразно чл.186 ал.3 ИК, *„Партиите, коалициите и инициативните комитети в 7-дневен срок след изборния ден премахват поставените от тях агитационни материали.“*, т.е. правното задължение за премахване на посочените материали е възложено върху партиите, коалициите и инициативните комитети и следователно, евентуалното извършване на нарушение на същата правна разпоредба, е обвързано с дейността на съответната партия, коалиция или инициативен комитет; оттук – Актът за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен именно срещу партия, коалиция, инициативен комитет. Същевременно, съобразно чл.472 ал.1 ИК, *„При неизпълнение на задължението по чл. 186, ал. 3 на лицето, което представлява партията или инициативния комитет, или на лицата, които представляват коалицията, се налага глоба от 1000 до 5000 лв.“*. Видно е, че цитираната административнонаказателната разпоредба е приложима при нарушение по чл.186 ал.3 ИК, но административното наказание се следва на лицето, което представлява партията или инициативния комитет, или на лицата, които представляват коалицията. Безспорно, налице е законодателно решение, което търпи сериозна критика, но именно този подход на Законодателя „заменя“ субекта на административнонаказателната отговорност, т.е. касае се за особеност на правната уредба на коментираните обществени отношения, която в никакъв случай не може да се разглежда като допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както се изтъква в подадената жалба.

В хода на административнонаказателното производство обаче са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в следните насоки.

На първо място, при положение, че АУАН се съставя срещу ПП „***“, но за нарушението по чл.186 ал.3 ИК, съобразно чл.472 ал.1 ИК, се следва административнонаказателна отговорност на нейния представляващ, то следователно К. Д. К., в това му качество, е следвало да бъде надлежно поканен за съставяне на АУАН. Това обаче не е сторено. По адреса на споменатата партия в гр.СОФИЯ е изпратена адресирана до К. покана, която е връчена на 19.04.2021г., на лице с имената В.Ц. /л.24 – 25 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/. Неясно е това лице в какво качество е приело поканата /в т.ч. – не е отбелязано дали е пълномощник, а в случай, че е пълномощник – чий, с каква представителна власт/, но със сигурност, подобно връчване на поканата, не покрива формалните изисквания на чл.40 ал.2 ЗАНН, съобразно която разпоредба, *„Когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие.“*. В случая, нито е налице невъзможност К. К., като представляващ ПП „***“ да бъде намерен /а и липсват юридически аргументи да се приеме, че е бил търсен въобще/, нито – поканата е отправена по начин, щото да гарантира нейното получаване от конкретния адресат и да удовлетвори законовите изисквания. В този смисъл, актосъставителят е пристъпил към съставяне на АУАН при условията на чл.40 ал.2 ЗАНН, без да са били налице законовите предпоставки за това, като по този начин практически е лишил субекта на административнонаказателна отговорност от възможност да участва в започващото административнонаказателно производство, т.е. ограничено е правото на защита и нарушението на процесуалните правила се явява съществено. От този момент насетне, цялото развитие на административнонаказателното производство се явява опорочено, а издаденото Наказателно постановление – незаконосъобразно, поради което подлежи на отмяна, без да бъде разглеждан правния спор по същество.

Така изтъкнатото съществено нарушение на процесуалните правила обаче, не е единствено в процесния случай. След неприсъственото съставяне на АУАН, съобразно чл.43 ал.4 ЗАНН, следвало е същият АУАН да бъде изпратен на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя, за предявяване и подписване. Както беше отбелязано по-горе, на 04.06.2021г. е изпратено писмо до СТОЛИЧНА ОБЩИНА, за връчване на процесния АУАН на представител на ПП „***“ на адрес СОФИЯ, УЛ. „***“ *** /л.23 от от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/. От своя страна СО – РАЙОН „***“ е отправила съответна покана до К. К. /л.21 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/, която е била връчена отново на лице с имена В.Ц. /л.20 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/, при това – отново, без да е отбелязано дали е пълномощник, а ако е пълномощник – чий, с каква представителна власт. В този смисъл правилно, СО – РАЙОН „***“, е приела, че се касае за ненадлежно връчване на АУАН и със съответно писмо

/л.19 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/, е върнала процесния АУАН по принадлежност на КМЕТА НА ОБЩИНА ПЛЕВЕН. Именно тогава, на основание чл.43 ал.6 ЗАНН, административнонаказателното производство било спряно с мотивирана резолюция на КМЕТА на ОБЩИНА ПЛЕВЕН /л.22 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/. Основателно обаче се възразява, че така постановеното спиране на производството, по същество е незаконосъобразно, тъй като чл.43 ал.6 ЗАНН въвежда изискването нарушителят да не може да бъде намерен, след проведено щателно издирване. Липсват каквито и да било доказателства за предприето „щателно издирване“, а на свой ред, отбелязаното по-горе отправяне на покана от СО – РАЙОН „***“ и ненадлежащото й връчване на енигматичния В.Ц., със сигурност не представляват „щателно издирване“. Отделен е въпроса, че публични личности като Председателя на посочената партия, не би следвало да са неоткриваеми в смисъла, вложен от законодателя в чл.43 ал.6 ЗАНН, за да бъде обосновано спирането на производството на това основание. Ето защо Съдът намира, че същото спиране на основание чл.43 ал.6 ЗАНН, се явява незаконосъобразно, т.е. не може да породи правни последици, а срока по чл.34 ал.3 ЗАНН е продължил да тече, като е изтекъл на 18.11.2021г. Следователно, обжалваното Наказателно постановление от 23.12.2021г., е издадено в разрез с императивната разпоредба на чл.34 ал.3 ЗАНН, повеляваща административнонаказателното производство да бъде прекратено, в случай, че в шестмесечен срок от съставяне на АУАН, не е издадено съответно Наказателно постановление.

На следващо място, основателно се възразява, че АУАН не съдържа отбелязване на времето на твърдяното нарушение. Вместо това е отбелязано, че на 13.04.2019г. са установени непремахнати агитационни материали на ПП „***“ - на фасадна стена на масивна сграда, представляваща част от спирка на МГТ в ж.к. „***“ - „***“ на линии *** в гр. ПЛЕВЕН. Правилно, административнонаказващият орган е развил съображения в издаденото НП, че нарушението по чл.186 ал.3 ИК предполага бездействие - непремахване на поставени агитационни материали в 7-дневен срок от изтичане на изборния ден, като именно с изтичане на посочения срок, нарушението се явява довършено. В този смисъл, административнонаказващият орган е отбелязал, че агитационните материали е следвало да бъдат премахнати за времето 04.04. – 12.04.2021г. включително, но ПП „***“ не е сторила това. Тези съображения на административнонаказващия орган принципно се споделят от Съда, но същевременно, в съставения АУАН не е направено такова разяснение, а се сочи като дата и час на нарушението – 13.04.2021г., около 13:00 часа. По този начин обаче, възниква противоречие между изнесените в АУАН и НП, факти и обстоятелства, върху които почива „административното обвинение“ и в този смисъл – явява се ограничено правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, т.е. допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила.

По-нататък Съдът намира, че както в съставения АУАН, така и в издаденото НП, липсва каквато и да било конкретика досежно твърдяните като непремахнати агитационни материали. Подобен подход е недопустим в административнонаказателната дейност, тъй като я лишава от яснота във връзка с фактическите положения, въз основа на които е ангажирана и се реализира. Нито актосъставителят, нито административнонаказващият орган са индивидуализирали, макар и в по-общ вид, процесните агитационни материали, а като минимум е било необходимо да се посочи броя на агитационните материали и какво е изобразено на тях /евентуално изображение/кандидат, евентуален призив и др. подобни/. Следва да бъде особено отчетливо подчертано, че един по-общ подход, какъвто в случая е предприет от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган, би бил допустим единствено в случай, че агитационните материали са били иззети като веществени доказателства по делото /тъй като тогава, същите следват административнонаказателната преписка и делото/; такъв би бил и случая при който твърдяните агитационни материали са били надлежно поотделно фотографирани и описани в самия АУАН. Специално във връзка с последното се налага да бъде изтъкнато, че действително, към материалите по делото са представени 3 бр. черно-бели снимки /л.27 – 28 от АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН/, които според показанията на св.О. С., са изготвени от самия него. Тук обаче се налага да бъдат изтъкнати няколко момента. На първо място, чл.84 ЗАНН препраща към Наказателно-процесуалния кодекс, наред с другото и във връзка с производството пред Съда по разглеждане на жалбите срещу Наказателните постановления, т.е. разпоредбите на НПК се прилагат в тези производства субсидиарно, в т.ч. – правилата във връзка със събирането и проверка на доказателствата. Едно подобно законодателно решение търпи сериозна критика по редица причини, които няма да бъдат обсъждани в настоящия съдебен акт, но все пак следва да бъде отбелязано, че НПК въвежда високи критерии по отношение на доказателствата и доказателствените средства; според чл.106 НПК „Доказването в наказателното производство се извършва чрез способите, предвидени в този кодекс.“, а чл.105 ал.2 НПК забранява използването на доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда, предвидени в НПК. Видно е, че представените по АНД №109/2022г. по описа на РС-ПЛЕВЕН фотоснимки са с лошо качество, което само по себе си, затруднява извличането от тях на правнорелевантна информация, но още по-същественият проблем е, че те не са приобщени нито със самия АУАН, нито – със съответен Протокол, към материалите по административнонаказателната преписка; неясно е с какво техническо средство са изготвени, не съдържат данни за датата и часа на тяхното създаване, а от начина на заснемане, със сигурност не може да се узнае и мястото, на което е извършено заснемането, включително – дали то отговаря на посоченото в съставения АУАН. Тук следва да бъде отбелязано, че на л.26 от АНД №109/2022г. е представен Констативен протокол от 13.04.2021г., изготвен от Т.Ф.Ф. – инспектор при ОБЩИНА ПЛЕВЕН, в присъствие на свидетеля О. Т. С., но и в този протокол не е отразено изготвянето на

фотоснимки, т.е. представените по делото снимки, фигурират сами за себе си, без каквито и да било процесуални гаранции за времето, начина на тяхното създаване и в крайна сметка – доколко вярно отразяват обективната действителност и процесната ситуация, в частност. Поради това Съдът приема, че същите снимки не са създадени по реда и със средствата на НПК и не могат да бъдат взети предвид, но тук следва особено отчетливо да бъде подчертано, че наличието/липса на снимки, само по себе си е ирелевантно, от гледна точка на процесуалната изрядност на съставения АУАН. Това е така, защото както беше отбелязано, АУАН не съдържа яснота какви по вид, съдържание, количество агитационни материали се твърди, че са били непремахнати от фасадна стена на масивна сграда, представляваща част от спирка на МГТ в ж.к „***“ - „***” на линии *** в гр. ПЛЕВЕН. В този смисъл, допуснато е нарушение на императивните изисквания на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, тъй като отсъства съответно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. По този начин, ограничено е правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, тъй като е неясно въз основа на кои факти и обстоятелства се гради административното „обвинение“.

Не на последно място, макар АУАН да е съставен срещу ПП „***“, то Наказателното постановление се издава срещу физическото лице К. Д. К.. В НП обаче не е посочен ЕГН на лицето и точния му адрес, като специално в частта за адреса, е посочен този на политическата партия /СОФИЯ, УЛ. „***“ ***/, който очевидно няма как да бъде и постоянен/настоящ адрес на нейния Председател. В този смисъл, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е нарушена императивната разпоредба на чл.57 ал.1 т.4 ЗАНН.

Изтъкнатите дотук съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, обуславят незаконосъобразността на издаденото Наказателно постановление и поради това - същото следва да бъде отменено, без да бъде разглеждан правния спор по същество.

При този изход на административнонаказателното производство, следва да бъде уважено искането на упълномощения от страна на жалбоподателя адвокат, за присъждане на направените по делото разноски. Видно от представени по делото /л.39 – 41 от делото/ Договор за правна защита и съдействие от 11.01.2022г., на адв.М. И. П. са заплатени 500 лева във връзка с изготвяне на жалба и процесуално представителство пред РС-ПЛЕВЕН; видно от Договор за правна защита и съдействие от 05.04.2022г., на адв.М. И. П. са заплатени 700 лева във връзка с отговор на касационна жалба и процесуално представителство пред АС-ПЛЕВЕН; видно от Договор за правна защита и съдействие от 04.05.2022г., на адв.М. И. П. са заплатени 200 лева във връзка с изготвяне на отговор по частна жалба и процесуално представителство пред АС-ПЛЕВЕН. Налага се да бъде подчертано, че от страна на административнонаказващия орган, не е направено възражение за прекомерност на претендираните адвокатски възнаграждения, изплатени на

АДВ.М. П., поради което и съобразно чл.63д ал.2 ЗАНН, техният размер не следва да бъде обсъждан от настоящата инстанция. Ето защо, на основание чл.63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК следва да бъде осъдена ОБЩИНА ПЛЕВЕН да заплати на К. Д. К. ЕГН: ***** сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение пред РАЙОНЕН СЪД-ПЛЕВЕН; на основание чл.63д ал.1 ЗАНН вр.чл.226 ал.3 АПК следва да бъде осъдена ОБЩИНА ПЛЕВЕН да заплати на К. Д. К. ЕГН: ***** сумата от 900 /деветстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение пред АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-ПЛЕВЕН

Водим от горното и на основание чл.63 ал.3 т.2 вр.ал.2 т.1 вр. ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление 138/23.12.2021 г. на КМЕТА НА ОБЩИНА ПЛЕВЕН, с което на К. Д. К. /без посочен ЕГН/ е наложено административно наказание на основание чл.472 ал.1 от Изборния кодекс - глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева, за извършено нарушение по чл.186 ал.3 ИК.

На основание чл.63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК **ОСЪЖДА** ОБЩИНА ПЛЕВЕН да заплати на К. Д. К. ЕГН: ***** сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение пред РАЙОНЕН СЪД-ПЛЕВЕН.

На основание чл.63д ал.1 ЗАНН вр.чл.226 ал.3 АПК **ОСЪЖДА** ОБЩИНА ПЛЕВЕН да заплати на К. Д. К. ЕГН: ***** сумата от 900 /деветстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение пред АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-ПЛЕВЕН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____